

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Όλα είναι θέμα Παιδείας

Μήνυμα του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων

κ. Ευριπίδη Στυλιανίδη

για την Παγκόσμια Ημέρα του Παιδιού

Για όλους τα παιδιά είναι το παρόν αλλά κυρίως το μέλλον, όχι μόνο της κοινωνίας της οποίας είμαστε μέλη, αλλά και ολόκληρης της ανθρωπότητας. Η παιδική ηλικία είναι η πιο σημαντική βαθμίδα για τη διαμόρφωση της ψυχοσωματικής ανάπτυξης του ανθρώπου και αποτελεί τη βάση που καθορίζει την προσαρμογή και την εξέλιξή του στην κοινωνία. Κάθε παιδί έχει τη δική του ιστορία, που περιλαμβάνει μια σειρά από οικογενειακά και κοινωνικά δεδομένα μέσα από τα οποία αναπτύσσεται για να αντιμετωπίσει τον κόσμο που απλώνεται μπροστά του.

Η 11^η Δεκεμβρίου, Παγκόσμια Ημέρα του Παιδιού, μας κρούει τον κώδωνα της επιβεβλημένης υποχρέωσης που έχουμε στα παιδιά να τους προσφέρουμε αγάπη, θαλπωρή, φροντίδα και προστασία, ένα χέρι που θα τα κρατάει σφιχτά και σταθερά και θα τα καθοδηγεί για να νιώθουν ασφαλή και να προχωρούν στο αύριο.

Όμως, ακόμη και σήμερα που Νόμοι και Συμβάσεις κατοχυρώνουν τα Δικαιώματα του Παιδιού, δυστυχώς τίποτα από αυτά δεν είναι αυτονόητο για όλα τα παιδιά του πλανήτη. Σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης καθημερινά τα παιδιά είναι τα αθώα θύματα της ανθρωπίνης εκμετάλλευσης και μιας απελπιστικής αδιαφορίας προς αυτά. Οι ανθρωπιστικές οργανώσεις παραθέτουν στοιχεία, αδιάψευστους μάρτυρες της σκληρής πραγματικότητας που αντιμετωπίζουν μικρά παιδιά σε όλα τα επίπεδα: στέρξη βασικών βιοτικών αναγκών, βία οικογενειακή και ενδοσχολική, εγκατάλειψη, καταπίεση, εξαναγκασμό σε βαριές εργασίες, είναι κάποιες μόνο από τις μορφές της εξαθλίωσης που υφίστανται οι παιδικές ψυχές. Όταν αδυνατεί ο κόσμος των ενηλίκων να προστατεύσει στην αγκαλιά του τα παιδιά όλης της υφής, τότε χάνουμε την ανθρωπιά μας, χάνουμε την αξιοπρέπειά μας.

Με αφορμή, λοιπόν, την Παγκόσμια Ημέρα του Παιδιού οφείλουμε όλοι εμείς οι μεγαλύτεροι να σκεφτούμε ότι δεν αρκεί μια μόνο ημέρα αφιερωμένη στο παιδί. Κάθε μέρα πρέπει το παιδί να κυριαρχεί στις σκέψεις μας, στις καρδιές μας, στη στάση ζωής μας και στη συμπεριφορά μας απέναντί του.

Ας στρέψουμε λοιπόν την προσοχή μας στα παιδιά που έχουν την ανάγκη όλων μας περισσότερο από όσο γνωρίζουμε, κι ας προσπαθήσουμε με όποιον τρόπο, μικρό ή μεγάλο, δύναται ο καθένας μας, να συνεισφέρουμε με μια μικρή ίσως, αλλά βασική και θεμελιώδη ιδέα ή πράξη, ώστε να τα βλέπουμε να χαμογελούν. Άλλωστε, αυτό είναι κάτι, που, κατ' ουσίαν μας χαρακτηρίζει, μας συγκινεί και μας αγγίζει εκτός από ανθρώπους και ως γονείς.